

Előfizetési árak:

Vidékre vagy helyben kihordással;
1 évre 8 frt. — 1/2 évre 5 frt.
— 1/4 évre 2 frt. 50 kr. —
Egyes szám ára 10 kr.
Szerkesztő és kiadói hivatal:
Budapest, Váci utca 17. szám
2. emelet.
Előfizethető
minden postahivatalnál, utal-
ványlapok által.

POLGÁR.

Társadalmi, közgazdasági s vegyes tartalmu lap.

Megjelenik hetenkint kétszer: hétfőn és csütörtökön.

Hirdetési díj.

Hat hasábos petit sorért 6 krjával.

Nyilttér:

Öt hasábos petit sorért 30 krj. Bélyeg-díj minden beíratásért külön 30 kr.

Kéziratok vissza nem küldetnek

Bérmertelen levelek csak ismert kezektől fogadhat-
nak el.

Az országgyűlést el kell napolni.

Többször ecseteltük már azon válságos helyzetet, melybe hazánkat a közelebb lefolyt évek alatt beállott elemi csapások súlyosították, feltűntettük azon körülményeket is, melyek államháztartási s kormányzati tekintetben az ország anyagi s szellemi fejlődésének előhaladására hátrányos befolyást gyakoroltak s mind ezek orvoslására megjelöltük a módokat, melyeknek igénybe vétele mellett habár nem egyszerre is, de fokoncint mindenestre elérjük azon irányt, melyen haladva, kibontakozhatunk a már már végbukással fenyegető veszély tönkelegéből, s így azt hisszük, hogy úgy a társadalom, mint vele az ország anyagi existenciája s hogy mondjuk jóléte érdekében tett indítványaink nem maradtok minden utóhatás nélkül azok előtt, kiknek a keresztülvitel tekintetében bár kisebb, vagy nagyobb mértékben is vezér szerep jutott, s épen azért mert ezen hitünk mellett azon tudat is lebeg előttünk, miként többen vannak azok, kik szegény hazánk eddigi nyomorait megsokolva, elég önmegtágadással bírnak személyes érdekeik hajhászását egy ország jólétének érvényrejuttatása ellenében leküzdeni; — nyiltan ki lehet mondanunk azt, hogy alkot-

mányos kormányzatunk helyreállítására óta, az országgyűlés fenttartási költségére igénybe vett tetemes összegek távolról sem állanak arányban azon országos jóléttel, melyet; — kivált ily zilált anyagi körülmények között minőkkel évek óta találkozunk; — egy törvénytalkoto testülettől méltán elvárhattunk, — mert ha tekintetbe vesszük azt, hogy az országos képviselőknek csak fizetése, lakbér illetménnyel egygyütt évenként majdnem jeli 130,000 frtot vesz igénybe valóban csodálnunk kell azon elfogultságot melyel egy testület, fennmaradhatlanságának annyi jelei dacára is — további lételet kioroszakolni törekszik.

Hiszen a tények magok eléggé igazolták azt, hogy ott, hol a nép szegény s az ország áldozatot hozni nem képes, még ha bármily lelkesültség élne is bennünk az alkotmány iránt, meghiusul minden tönkvésünk ennek fenttartása érdekében, mert nem rendelkezünk a kivitelhez szükséges tőke pénzzel, s így nem lehetünk urai a helyzetnek.

Lássuk be tehát, hogy hasztalan küzdünk oly czélok eléréseért, melyekre a szükséges anyagi áldozatokat meghozni képesek nem vagyunk, s így, nehogy hazánk nyomasztó

helyzetét, az országgyűlés költségeivel is még inkább súlyosbítsuk a nélkül, hogy az utánna méltán elvárható áldásos intézmények boldogítóhatásával találkozunk; — legyünk személyes érdekeinkben önmegtágadók, s vessük alá ezeket az országos érdekeknek. — Minthogy pedig bárki sem vitathatja el azt, hogy magyarországnak soha sem volt annyira szüksége a francziális meggazdálkodásra mint jelenleg, s így ha kivált oly intézményekben, melyek egyrészt kivihetetleneknek, másrészt anyagilag károsoknak is bizonyultak be; — tetemes összegeket megtakarítunk, nemcsak hogy nemzetgazdasági tekintetben felelünk meg hivatásunknak, hanem a közügyek nehézkes menetének felszabadítása folytán a hitel s kereskedelem terjedésének is tágabb tért nyitunk s ez által szinte az országos jólét emelésének szerzünk szélesebb körű alapokat; — ennél fogva csak a helyzetnek megfelelő honpolgári kötelességnek tennünk eleget, ha az országgyűlés elnapolását ténynyé emelnék s egy életrevaló provisorium behozatalának engednünk mind addig helyet, mig országunk nem csak szellemi, de anyagi helyzeténél fogva is azon stadiumba jut, melyben alkotmányának eljessen ura lehet.

A „Polgár“ Tárczája

Tricotrin

Regény

irta: Ouida. Angolból: Johanna.

(Folytatás.)

Bórát értékes fresco-festmények árnyékában isza, mi a pompás erdő hús lombjai között szűr-
pöljük.

Arcza finom s az uriaság jellegével bir, s haja gyémánttal ékesítve, a mi arcunk nap és szél-től barnított s hajzatunk közé kuszó növények fonódnak. — Hatalmat mi élvezünk. A mi sorsunk jobb, Mistigri, egyedül a szabad ember boldog; s csak az nevezhető szabadnak, ki bölcs és vándor is. „Sans pays, sans prince, et sans lois!“ „A világ hazája, a művészet uralkodója, a szabad akarat, s lelki ismeret törvénye!“

S megkezdé ismét vidám dalát Diogénről, melynek viszhangját a szellő a magános férfi közelébe vitte, ki dus gazdagságában szomorú gondolatokban ült.

Figyelt s mély lelegzés, mint sohaj tört át keblen.

„Mily gondtalanul s vidáman hangzik e dal!“ gondolá, „ez valószínű vinczellér, vagy földmives, — de bárki legyen is, boldog.“

S a dus ember palotájában irigylé a vidám énekest.

Ötödik Fejezet.

Erdővel benőtt sziklán, a Loire partján kolostorhoz hasonló de kisebb szerü ódon épület romjai állottak.

A roskadozó falakon buja növésű borostyán ágazott szét s a madarak ezrei, találtak itt biztos helyet fészkeik számára. A szárnyas vendégek vidám dala s csiripilése egész nyáron át hangzott itt ott a légben. Az épület felét hajdan hadjárat alkalmával rombolták le, s a romok csak művészek előtt voltak értékesek, kik szereték azokon a különös erkélyeket, zugokat s alakokat, valamint a szőlő hegyektől környezett folyam panorámáját is.

Főnt épen a csuesos tető alatt gömbölyű mélyen lefalazott ablak állt, melynek rég bezúzott üveg tábláit sűrű borolyán fonadékok, helyettesítik. Keretkép tünt ez elő, különösen ha egy csinos fiatal arc kandikált keresztül rajta, ami igen gyakran megtörtént. Ez egy tizenöt éves leánykának bájos arca volt, mely különösen üde gyöngéd színe által tünt ki. Szája kicsiny, finom metszetű volt; a bíbor ajkak kissé felkunkorodva; és nagy sötét, antilopeszeméit hosszú szemöldök árnyalák be s a dus növésű szőke haj bájos rendezettségben ömlött le a fehér vállakra.

A vidék itt különösen igen magános volt; világos napos időben látni lehetett Bloist a távolból; különben az egész vidéken mérföldnyi távolságokban csak egyes udvarok, és szőlőtertek voltak; és a leánykának mégse hiányoztak hízelgők, kik szépségét tulzott dicséretekkel halmazták el.

A révész órákon keresztül ringatá őt törékeny csolnokában; a vásárra menő falusiak, ha utjukba esett ösvéreiket megállítva, kosarukból a legszebb gyümölcsöt, vagy a legédesebb mézet ajándékozták neki; a vinczellérek gyakran föltekintettek munkájuk közben, hogy szép alakját láthassák; a ki csak érintkezett vele dédelgette és csudálta őt, telyesíték mindenkívánságát, és engedtek minden gyermekek

szeszélyének. Szóval hódoltak neki a franczia vér mérseklet egész hevével, s bár hová ment is mindenütt „a Loire mosolyának“ s „a tündérek leányának“ nevezték. A pompás folyam melynek partjain egész rövid életét átálmodta mosolyát átszellemlélt arczára kölcsönzé, és különösen bájosnak tünt fel, midőn az ódon csucus tetőnek gombölyű nyílásán keresztül tekintett ki.

Most is a forró nyári délutáni nyomasztó légszendjében itt tekintett ki, és szemében az örömteljes várakozás ragyogott. Körülte minden csendes volt; barátja az öreg révész ócska barna vitorlát foltozva, kunyhójának ajtaja előtt ült; csolnoka mozdolatlanul feküdt a kis öbölben, hosszú árnyéket vetve a vízre. Kis távolságban néhány parasztyermek óriás tökkel játszott, mely et hasztalanul igyekeztek tovább gördíteni; távolabb a folyamon szénával magasan megrakott bárkát lehetett látni, melyen a fáradt munkások a nyomasztó nyári hőségben kinyujtozva aludtak. Barhova fordult is a leányka tekintete, mindenüt csodás színekben ragyogó látomány terült el előtte. Azonban annyira megszokta volt mind ezt a szépséget, hogy alig találta érdemesnek figyelmére; csak nem egyhangúnak találta azokat. Az ifjuságnál sajátos türelmetlenség nem engedte, hogy a pillanat örömeit élvezze, azokat az örömöket, melyek a későbbi években oly tisztáknak oly pompásaknak, de egyszersmind oly elérhetetlenek fogna feltűnni. Most nem ügyelt erre s csak oly gyönyörök után epedt, melyeket elnem érhetett, de a melyeket, mint remélte, a későbbi évek meghozak számára.

A folyam egyik hajlásában most egy csolnok tünt elő. Az egyenlő, erőteljes hosszú evező csapások alatt a könnyű jármű játszva vágott keresztül a víz sima tükrén; néha azonban mégis lassabban

Társadalmi létünk föltételei.

(Folytatás)

III.

Miután egyesek vagyonsága képezi a nemzeti vagyonságot ennél fogva hazánk anyagi jólétének fejlesztésére elkerülhetnül szükséges, miszerint minden ember tőke szerzésével foglalkozzék. Minthogy pedig a tőke előállításának ösztöne takarékoságot feltételez igyekeztünk előrelátók lenni kívánságaink legyőzése érdekében, hogy azon termékeket a melyek közvetlen fogyasztás alól elvonhatók, rakásra gyűjthessünk, s bár, a takarékoságnak is vannak határai; mert ha a termékekhez aránylag csekély a fogyasztás, akkor productionalis crisis áll be, ez pedig a termékek előállításának elszegényedését idézi elő, s bár igaz, hogy minden természetes avagy mesterséges uton előállított terméknek a végső rendeltetése az, miszerint elfogyasztassék; de miután nekünk anyagi emelkedni lévén a főcélunk, ez pedig, csak úgy érhető el, ha több terméket állítottunk elő mint amennyit el fogyasztunk, ennél fogva hogy célunk, elérjék; szükséges, miszerint a fogyasztás és termelés, illetőleg jövedelem közötti arány szüntelen szemeink előtt lebegjen.

Amennyiben azonban a birtok és jóvedelem aránytalanul van felosztva a nemzet tagjai között, s így a fogyasztás sem lehet egyenlő mindennek dacára vajmi kevesen vannak kik az oly fogyasztási alól, a melyek a napi szükségleteik fedezésére tökéletesen fölöslegesek. magukat kivonni s így a fényűzés éles körmeiből szabadulni igyekezzenek. —

Hazánk hangyabolyként hemzseg az oly emberektől, akik noha belátván anyagi állapotuk szegénységét, mind e mellett a tehetősekkel versenyeznek oly téren mely csakis javaik rovására s így a társadalmi nyugalom kárára történnek miután a fényűzés gyakorlására

megkivántató költségekkel nem rendelkeznek. Ne fogyasztassuk el tehát végkép tiszta jövedelmünket, hanem a helyett jövőnk biztosításának tekintetbe vételével bizonyos tőke megtakarítására fordítsuk gonjainkat. —

Nagyon helytelenül cseleksznek azok, a kik, tehetősek példájára, hogy nagyobb gazdagságukat titogtassák, mind en élvezet nélkül oly fiproduktiv fogyasztásokat eszközölnek, a melyek csak is a jövő jövedelmük teljes fölemésztése által hajthatók végre; mert míg emezek álgazdagságot titogtatván, tőkék egészen elfogy, koldusbottra jutnak, azaz a társadalmi lom oly osztályába, mely noha fogyasztásokat tesz, s mind e mellett egy fillérenyi hasznot sem hajt, addig amazok, t. i. a lehetősek, a fényűzés gyakorlása által csak is az állam iránt tartozó köteleességeiket teljesítik.

Igen, a vagyonosok, ha fölös fogyasztásokat visznek véghez, egyrészt e miatt megróvásra alá nem eshetnek, még pedig azért, mert ez által haszon háromlik azokra, a kik a fényűzési igényeik kielégítésére szolgáló kellékek előállításával foglalkoznak, ezzel meg előmozdítatik a javak fölosztása, a műipar haladása, az izlés és érzelem nemesítése; továbbá, miután egyes fényűzési cikkek tisztán az élet vidorságára szánják, tehát nagyon jótékonyan hatnak a szellemi termelésre és munka ösztönre. — Másrészt kárhóztatandók emezek is, mi elég sajnós! de úgy mert, hogy a fényűzési kívánságaik kielégítésére szükségeltető anyagokat sem a hazai termésközlemből nem veszik, sem pedig hazai munkásokkal nem dolgoztatják föl, mi által a haszon, jóvedelem mind a külföldre folyik. Lehet, hogy ők azon indokból induálnak ki, hogy „oda megyek a hol olosóbb“, ez nagyon megrögzött nézet, mert, ha mi az egyes, bár kezdetleges állapotban lévő kiállításainkat nem pártoljuk, úgy bizonyára a külföld sem zár ölelő

karjai közé, s így ott leszünk mindig a hol vagyunk. De térjünk szorosra tárgyunkra.

A fölös fogyasztás vagyis a fényűzés minden hálandón veszélyes sebeket ejt anyagiilag ép úgy mint szellemileg, a szegényre azért mert végkép fölemésztvén vagyonságát, ebbeli desperatiojában, vagy tolvajjává, vagy kártyásszá, vagy öngyilkosszá lesz, vagy olyan állapotba juttat melyben a társadalom megfélemezését idézi elő, mert míg egyrészt nincs olyan szerzemény, a mely föl nem emésztethető, addig a már egyszer elköltöttnek árán új, soha sem vásárolható.

Erkölelesen is ártalmas a fényűzés a társadalomra, mert eltekintve attól hogy ha az például dözsölésekkel s kéjelvezetekkel van összekötve, az ember idegzeteire kártékony hatást gyakorol, e mellett eredménye az, hogy az ily nemzet elpuhul és erkölestelen pillanatnyi kéjekben fetreng. Ennek pedig következménye, a végképeni anyagi, és szellemi elcsúszás. Vegyünk példát Rómáról, az ókorban, mivé lett a császárok idejében? s mi tette őt azzá? Róma egykori dicsősége örökre letűnt a világszín padáról a fényűzés borzasztó következményei révén. —

Nehogy tehát ideje korán hasonló sors érjen bennünket a pazarlakomákra, ünnepekre, angolkertekre, fölös cselédekre stb. ne költsézzünk, hanem gyermeki szeretettel, a közjó, a haza fölvirágzásának előmozdítására, tehetségeinkhez aránylag adózzunk; s akkor bátran fölkiálthatunk a dicsőült Szechenyi Istvánnal, hogy: „Magyarország nem volt, hanem lesz. —

Különlétek.

Ismételve kérjük lapunk tisztelt pártolói, hogy az előzetesi díjakat mielőbb beküldeni sziveskedjenek; miután különben a lapok nyomtatandó példányai mennyiségére nézve, intézkedni nem lehet.

haladt, midőn ugyan is a benne ülő férfiú az evezőt lebecsátva ábrándos tekintettel követte a folyam zugását, vagy pedig a hosszú gyékény szálakat szemlélte, melyek a paron buján tenyésztek; azután ismét gyorsabban haladt el a virágos táj és szőlős kertek előtt. A csolnokon kifeszített napernyő alól tekintete a távolban a gesztenye és para-fáktól környezett épületet dalt kereste és a folyam zugásához kísiretül velencei gondola — vagy török halász dudolva.

Az Allah ho! az arany kürtből fölébreszte a Loire partjain a viszhangokat, s a kaszások lusta nyugalomból fölemelkedtek a szénán a gyermekek megszüntették játékaikat, az öreg révész kezéből kiesett a vitorla; minyájan le tekintettek a folyamra, míg a csolnok az észre vették, aztán örömmel intetek feléje, tudták Tricotrin volt. A leányka is látta, és hallotta őt, és örvendve fölkiáltott, magát az ablak párkányára dobva, könnyű lábacskaival alig érintve a lépcsőkül szolgáló sziklára ugrott, könyvedén mind zerge, s a szél gyorsaságával repült a folyam felé, a hová épen akkor ért midőn a csolnok a kis öbölben kikötött.

„Vivá! — gyöngéden dédelegve simogatta a leányka haját, ki a hozzá vonzódó lény egész odaadásával ölelte őt át, kedves rózsá ajkát csókra nyujtva, melyet amaz ajkaival könyvedén érintett;

Vivá! — kiáltá bizonyára nagy tehetséggel birsz arra nézve, hogy sértetlenül minden balesetet kikerülj! Csak zerge vagy hasonló lény hozá — ugorhatna le így a falról! Míg más halva esett volna le, te még üdén s vidáman ugrádozol. De — légy vigyázóbb!“

Vivá mosolyogva nézett reá.

„S mit ártott volna, ha chitetném, nem volt ön itt?“

„De — én csak nem vagyok mindig itt. Ne támaszkodj nádszálra kicsiny? Másokba bizni annyit

tesz, mint mankon járni; és a legjobb manko is szomorú segély ép tagoknak. Ah, Mistigri, hozzád akar menni, ime vedd — távollétem alatt egészen jól érzéd magad; „Nemde?“

„Oh, én mindig jól érzem magam!“ kacagott a leányka, egészségének s ifju erejének biztos érzetében. „Azt sem tudom mi a betegség. De mily sokáig volt ön távol! már azt gondoltam, soha többé nem térend vissza!“

Tricotrin válat vont.

„Bohó, — miattad nem is köthetem magam az időhöz, Mulattam, s valószínű te is nemde!“

„Oh, bizonyára, sok örömmön van, válaszolt a gyermek hanyagol. De Adél mondá, oly kisvárosias, mulatni!“

„Mond kérlek ki az az örömtől megvető Adél?“

„Oh ő is a zárdában van, — egy nagy ur leánya“ — válaszolt a gyermek, miközben a férfi kezét megragadta s a másikkal a majmot erősen tartá.

„De, feledém — fáradt és éhes lehett ön?“

„Fáradt? nem. Éhes? igen. Három mérföldet cheztem, és csak egy kerty vörös bort vettem üditésemül. Van valami az élés kamrába, kicsiny?“

„Oh, igen, bizonyosan, van tojásos kalácsunk, gesztenyénk, gyümölcsünk és sült tyukunk, de agódom, hogy kissé kemény lesz.“

„Elég! Hisz az fejedelmi lakoma!“

„Tehát be akar velem jönni?“

„Hogy kihozzam? igen! Hogy elfogyasszam? — Nem!“

Ne maradjunk soha szobában, ha szabadban lehetünk. Várj egy perczig! Egyedül mehetsz inkább az étel nekem ide hozni, aközben csolnokomat kikötöm. Mint látom, grand'mére a mosással van elfoglalva, ez fontos dolog; most nem akarom őt megzavarni, mond neki, hogy később estére, midőn a vászon nyugodni fog, meglátogatom őt.

A leányka elfutott, hogy a megbízást teljesítse hosszú haja, mint zászló lobogott a szélben. Grand, mére ki az évekkel idősebb, de mozdulataiban nem lett lassubb, kertjének vörös virágu paszuly bokrai között egy nagy mosó edénynél állott. Kissé megsüketült s Tricotrin dalát nem hallá, a magas paszuly bokrok miatt nem láthatott a folyóig.

Tricotrin a parthoz húzta csolnokát és a magas száraz füben kötötte; épen elkészült, midőn fogadott gyermeke megterheltén tért vissza. Arany hajával a napsugarak játszottak, és a szellő csókkal illette az örömteli izgatottságban kipirult arcot.

„Ez minden amit találhattam. Vajon elég lesz e? Savazin szürke macskája ellopta a tyukot! monda, miközben Tricotrin a vele született udvarisággal a kicsiny terhet le vette róla.

„Hiszen ez isteni lakoma! de Vivá gyermekem mit cselekszel? Tudod, hogy asszonytól nem hagyom magam kiszolgáltatni. Önön kívül nem is akarok mást szolgáltatni.

„Valóban? nem jól teszed; a szegény öreg s beteg embereknek mindig szolgálatokra kell lennünk. Különbön köszönöm az előnyt, melyben részesített. Most azonban menjünk kedvencz fánkhoz.“

A fa némi távolságban állott a kunyhótól, melyben a leány s öreg ápolónéja laktak — mohval benőtt nagy szilfa mely szélesen kiterjedt ágaival barátságosan integetett felejük s annak sűrű koronája hüs árnyékot adott. A leánykának is itt volt kedvencz helye; óra hosszat ült ott gyakran egyedül a madarak röptét követve, vagy a bogarak tarka vegyületét szemlélve. Ő volt a királyné a természet e gyönyörű birodalmában, anélkül, hogy éreszte volna a korona terhét és kellemetlenségeit.

(Folyt. köv.)

Melyik volt a legnagyobb csaló? A napokban három katona ballagott a pesti országúton (Landstrasse). Ezek közül egyik kezében tíz forintos bankjegy volt, s az illető minden boltba benézett. Mi tetszik kérde tőle egyik fia Izraelnek, ki éppen a boltajtóban álldogált. — Azt a becsületes zsidót keresem, — mondá a katona, ki nekem tíz forintot adott kölcsön, amde olyan részeg voltam, hogy nem ismerem meg, pedig szeretném neki visszafizetni. — Éppen azért csodálkozom hogy nem ismer, — kiáltá az élelmes boltos, tíz forint rebach által elhagyván magát ragadtatni. — Hát maga volna az? — kérde tőle a katona. — Nagyon természetes, csak nem mondanám. Ezzel a katona köszönet mellett átadta neki a tíz forintot, a boltos pedig azon ígéret mellett, hogy másszor is ad, zsebre tette. A katona azonban nem távozott. Talán vár még valamit? kérde tőle Izrael sarjadéka. Nos hát az aranyórámat és láncomat nem akarja visszaadni? — Miféle órát és láncot? — Amit a tíz forintért zálogban itt hagytam, hiszen ismeretlen embernek nem adott volna zálog nélkül. — Nem adott nekem semmi zálogot! — szabadkozék az elszápadt Náthán. — A katona konstablert kiált. A nép összeszalad. A boltos behívja a katonát és így szól hozzá: Tudja, én látom, hogy ez az egész dolog csalás, de mert maga nagyobb kőpé mint én hát mondja mit kíván azért az óráért, melyet sohase látott. — Én ne látam volna? — No hát mit kíván érte? — Száz forint annak az ára. — A zsidó a fiókba nyult és kifizette a 100 forintot. Menjen kend isten hírével. Mire a konstabler megérkezett, el volt intőzve az egész dolog. A katona pedig nevetve beszélte el társainak ezt az újabb szabású baka-bravúrt.

A kif a kabátok Amerikába kergettek. Árvay Dávid szabó a Heidelberg és Krauszmann czég számára évek óta dolgozván, a múlt évben megvárás végett több kiszabott, férföltönyre való szövetet vitt magával hazra nevezett ruhakereskedőtől; Árvay azonban bizonyos Dick r Mór nevű egyennél 4 kabátot 22 frtért eladatott, 6 darabot pedig ugyanott 23 frtért elzalogosított. Erre vádolt eltűnt Pestről és csak néhány napra jelentette Hamburgból nejeének és a károsult czégnek írt levekben általa elkövetett bűnét. Jelenleg pedig 9 hónap óta Amerikában van. A pesti kir. fenyítő-törvényszék Árvay Dávid köröztetését elrendelte és annak kézhez kerítéséig a Dicker Mór elleni, lopott áruk megvétele miatt, indított bűnvádi eljárást is felfüggesztette.

A „Srbska Matica“-féle ügyben Platt Endre Ujvidékváros főispánja nevezetett ki kormánybiztosul. — Általános a vélemény, hogy e tisztet biztosabb kezekre nem bízhatják vala.

A zombori kath. plébáni területén a múlt évben 548 született, 588 meghalt, s 132 pár kelt egybe.

Az orleansi szüz kanonizálása. Amint Párisból írják, a domremy-i hősnő ügye ép oly nagy gonddal, mint gyorsasággal tárgyaltatik. Az egyházi törvényszék, mely szorosán a kanoni szabályok szerint állított össze, annyira tul van halmozva munkával, hogy a püspök engedélyt kért Romában pötbírák ki-nevezhetése végett. Naponkint szaporodnak a tanuk, kik a szentté avatás mellett nyilatkoznak, maga Dupanloup püspök is igen fontos dolgokat közölt a törvényszékkel. A tárgyalás eredménye nem kétséges. A csodák oly nagy számmal vannak hogy az orleansi szüz kanonizálása majdnem bizonyos.

Adakozások a szabadkai izr. nőegylet által február hó 1-én tartandó táncfőzérére: Scheffer Abrahám egy „Himfi szerelme“ Kisfaludy Sándorfől. Mikló Laura férjezett Schlesinger doktorné Budapest 2 ft. Mikló Lina szül. Kunetz 2 ft. Rott Julia született Hubert 3 ft.

Egy sajnálatraméltó esetet kell regisztrálnunk. Vértesi Arnold, a jeles novellairó megmérgezte magát chloral-hydrattal a Széchenyi szállodában, honnan jan. 29. d. e. 11 órakor hozták a Rókus-korházba. D. u. 2 órakor még élt iszonyu kínóktól gyötörtetve. Az esti órákban értesülünk, hogy megmentésére van remény.

Amerikából. Jakahama királya közelebb Washingtonban járt, s miután a számos panorámát megnézte, egy légutazó azon ajánlatot tette neki, hogy szálljon fel vele a magasba. A felsége készen volt elhatározásával; minisztere azonban figyelmeztette, hogy az életbiztosításáról szóló könyvecskének egy zárpontja eltölti a felségét hasonló kedvtelésektől. Miután Jakahama király nem kockáztathatta a már berakott összegét méltóságos megnyugvással mondott le magasra tervéről.

Londonból távirják, „Kaiser ney ügöhy“ páncélos fregatte egy német biztossal élén, tegnap tette meg próbautját. A hajó és gép állapota, valamint a haladási gyorsaság kitűnőnek bizonyult.

Tessék kivándorolni. Két évvel ezelőtt kétszázán vándoroltak ki Ausztriából egyszerre, hogy Braziliában kovácsolják meg életük arany sorsát. A napokban egy tizenhét éves cseh leány visszatért a kétszázból hazájába. A többi új hazájában maradt — először nyomorogva, majd elveszve, belehalva nyomorba; Ő maradt még egyedül hirmondónak s valószínűleg ő is elvész, ha a rio-dejaneirói osztrák-magyar követ atkalmat nem nyújt neki a hazatérésre.

A nemzeti muzeum, mint a „P. N.“ értesül, tegnap reggel nagy érem leletet kapott Szathmármegyéből vagy 490 darab romai consuláris pénzt. E lehet is bizonyosága annak, hogy a kereskedelem a baltiteger borostyán-kő kincseiért Magyarországon és a többiek közt Szathmármegyén is keresztül ment. Igen érdekes továbbá azon ezüstpénz, melyet a muzeum szintén tegnap reggel kapott Hunyadvármegyéből. E lelet kiválóbb darabjai egy igen csinos romai bronzedény, két fibula a 3—5-ik századból, néhány szép, fonott karperecz, nyakláncz, gyűrűk stb. A lelt tárgyak azon korból valók, melyből a nemzeti muzeum különösen szép példányokkal bír, amidőn t. i. a romai kultúra a barbárokkal érintkezve, azoknál is felébredt az érzéket a művészet iránt.

A magyar-óvári uradalom a bécsiek napon kint 16,000 itce tejet szállít. Az uradalomnak ebből 365,000 fr. évi jövedelme van.

A cs. k. szab. Dunagőzhajózási társulat, mint Bécsből írják, a teherszállítást már megkezdte a Dunán. Ha az idő nem válik zordonabbra, a személyszállítással sem fog késni.

Hoválett az angol pénze. Régebben emlegették a lapok, hogy egy angol egy magyarországi vasuti állomáson tetemes értéket vesztett el. Bodrog-Keresztúron egy lengyel zsidó darab idő óta gazdagon költséget és sógorát is biztatgatta, hogy ne busuljon, pénze ha elfogy is — lesz más; ha az a más is el-ba fogy, majd bizonyos angol értékpapírok kihúzzák a hinárból. Azonban történt, hogy a szegényebb sógor egyszer pénzt kér a gazdag sógortól, és ez a kérelmet nem teljesíti. Kapja magát a másik és az újhelyi törvényszéknél jelentést tett, mire a lengyel zsidó elfogatott. Hir szerint tetemes pénzt találtak nála. Gyakorszanak rá, hogy ez az angol pénze.

Ujbetűszedőgép. Bizonyos Millar nevű uri ember Londonban, egy új betűszedő gépet talált fel, mely az eddigi találmányokhoz mérten egyszerűsége által tűnik ki. E gép segítségével egy gyakorlott szedő 4000 sort szedhet óránként, s a hasábkör tördelése a gép segítségével eszközölhető. Ára egy ily gépnek 25 font, sterling.

A főkapitányi hivatal betöltése. A belügyminiszterium kebelében tegnapelőtt tanácskozás tartott a felett, ki legyen Thaisz Elek utódja főkapitányságban. Még semmi biztos megállapodás nem történt, különösen arra nézve sem, hogy a kinevezendő a főkapitányság tisztviselőinek köréből szemeltesék ki vagy nem. Ugyane tanácskozás alkalmával szóba hozatott a főváros kapitánysági (előbb alkaptánysági) kerületeknek kisebb biztos-kerületekre való felosztásának eszméje is.

Egy nagyra termett szakácsné. A marillei törvényszék előtt egy pör áll, mely pikáns részleteket igér. A hősnő egy szakácsné, ki magas házakban szolgált s kit Dél-Franciaország egyik leggazdasabb bankárja megszeretett. Nőül is akartu venni, daczára, hogy a család minden követ megmozgatott, hogy azt meggátolja. A bankár éppen eljegyezni készült a szép szakácsnéval, midőn a család egyik tagja, kinél szintén szolgált, azt a jelentést tette a törvényszéknél, hogy az illető szakácsné tőle holmit egyet-mást ellopott. A szakácsné erre e hetedik égből — a börtönbe esett. De a hűséges, szerető bankár felkeresi őt most is hetenként kétszer fogságában és ismételtten erősíti, hogy történjék bármi. Ő mégis feleségül veszi. — Ez egy pénzembertől mindenestre nagy ritka ág. A család tagjai most még nagyobb zavarban vannak, mert ha a bankár szilárdan ragaszkodik szándékához, akkor nemcsak egy szakácsné, hanem egyszerűs mind egy elítélt tolvaj is fog a családba lépni.

A tüzoltók számára a főváros múlt évi költségvetésében 2000 frt volt megszavazva rendkívüli jutalmak címén. Az összeg 30 legbuzgóbb tüzoltó között m árkiosztott.

Rosz pajtások. Tornay József kállói (Nagy-rádmegye) községi bíró tegnapelőtt a fővárosba jöven, itt Deutsch Hermann és Kühdorfer Antal nevű hordárok társaságába került, kik elvezették több csapszékbe és végre a király-utcai „Alhambra“ nevű mulatóhelyre. Itt a társaság a sok bortól felhevülve alkalmasint garázdálkodni kezdett, mert a rendőrség mindhármukat bekísérte. Tornay másnap reggel szabadon bossátatott, azonban egyttal bünyenítő feljelentést tett két pajtása ellen, kik állítása szerint közel száz forintot tevő pénzt ellopták, úgy, hogy a bekísértetés pillanatában csak négy forintja maradt. Az egyik vádlott, Deutsch, a hordárok intézet igazgatóságának jótállása mellett szabad lábba helyeztetett.

Csaló. Egy magát Klárik Ferencnek nevező szabósegéd, kinek már hónapok óta ismeretsége volt egy Müller Anna nevű szobaleánnyal, ettől azon ürügy alatt, hogy boltot fog nyitni és akkor majd elveszi, kicsalt körülbelül 300 forintot. A szabósegéd azonban, alig hogy a pénzt megkapta, eltűnt és azóta nem mutatta magát. A csalót nyomozzák.

Kellemetlen meglepetés. Bécsben történt. Egy uriember szemben ült a társas kocsiiban egy nővel ki le volt fátyolozva. A férfi csakhamar beszélgetésbe elegedett a nővel, kinek igen csinos alakja volt, s kérde hogy miért fátyolozza le magát; — Hogy a férfiak tekintetétől megóvjam magamat — volt a válasz. — De hiszen nekünk férfiaknak a legnagyobb élvezetünk, ha csodálhatjuk a szépséget. — Mig nem nő emberek. — Nos én nem vagyok nő ember, — mondá a férfi szilárd hangon. Valóban? — kérde a nő, és erre föllebbutette fátyolát. A kíváncsi férfi nejeének anyja, saját anyósa volt.

Óriás kagyló. Egy fumei ügyvéd egy ritka óriás kagylót (Chame trachea vagy Tridacua gigas L. küldött a horvát nemzeti muzeumnak. Ez óriás kagylót néhány évvel ezelőtt hozta Korics tengeri kapitány a chinai vizekből. E kagyló-faj az indiai oceánban található és 400—500 fontot nyom. A szóban levő példány csak 80 fontos, tehát a többi óriás kagylóhoz képest kicsinynek mondható.

Bárá Imhof. Tudvalevő dolog, hogy néhány hete egy nyalka legény a fővárosban éppen akkor fogatott el, midőn közel állott a ház as élet paradicsomához, melybe egy tekintélyes magyar család egyik bájos tagjának karján volt belépendő. Most a csinos fiatal emberről többet tudunk. Pár évvel ez előtt Kleyle báróné gyermekeinek nevelőjével megszökött és az állítólag volt bölcsészeti hallgatóval egyik birtokán élvezte az arany napokat. B. Kleyle főhadnagynak azonban gyorsan füléhez jutott, hogy az ő jogait egy okmányhamisítás útján bárói czimre szert tett férfiú bitorolja, elfogatási parancsot kért ellene; de melynek érvény nem szerezhetett, mivel a „bárá“ az előző éjjelen Magyarországra szökött. A nevelő eltűnése után nem sok időre a báróné is összeszedte holmiját, eladta birtokát s követte kedvességét, aki már akkor Németországban „méltóságoltatott.“ — Most a rendőrség mindkettő jüket üldözőbe vette. — A hölgyet házasság törés, a nevelőt csalás miatt. Az üldözésnek most sem lett sikere. Nemsokára ismét Ausztriában találkozunk a báróné gyermekeinek nevelőjével, ki a bárá Imhof név alatt tuczat számra zsebelte meg a kereskedővilágot. Valószínűleg megelégette a tiltott szerelem gyönyöreit, miután a birtok árát együtt elfecsérelték, s megszökött tőle, Bécsben az Imhof báró sem hangzott eléggé jól füléink s mint Hohenwart unoka öcsöce barangolt és zsvarovolt a külvárosokban. Ez volt az ő eltörhetlennek hitt korsójának — szerencsétlensége. A rendőrség üldözőbe vette s üldözte Budapestig, ahol elfogták. Ma már a bécsi törvényszék előtt áll, miután az több jogczimet tart hozzá, mint mi. Igaz nevét még nem sikerült kitudni.

Szombaton az erdélyi katonai laktanyában egy valóban szivrázó esemény történt. E napon ugyanis egy tüzérségi tizedes születől a postán polgári ruháját kapta kezéhez, hogy abban szabadságra menjen haza. A ruhához még 5 frt is volt mellékelve utiköltség fejében. A katonaságtól való szabadulási érzete és a nála szokatlan pénzüsszeg birtoka, mint mondani szokás, oly kedve hozta ami tizedesünket, hogy az egész világot szerette volna meg és átölelni. Egész napon felette vig volt, társaival incselkedett s jókedvvel nem egy pajtásában támasztotta fel az irigységet. — Délután éppen a városból tért haza s a laktanyába érvén, szobájába ment, hol egyik tizedes társát az ablaknál találta, ki éppen készt élesítette. A miut ezen

ismerősét és jó barátját meglátja, átöleli őt, azonban azon pillanatban a kés mellébe hatolva irigyatos kiáltás közt a földre esik. A szerencsétlen rögtön kórházba szállított s ott érezvén végperceinek közeledését, magához kérette kapitányát és több felebbvalóját, kiket arra kért, hogy társának mi baja se történjék, minthogy nem az, hanem egyedül ő oka a rajta esett szerencsétlenségnek. E végső kivanatának kijelentése után nem sokára meg is halt a szerencsétlen. A másik tizedes, ki oly önkénytelenül volt barátja halálának okozója, e feletti bánatában buskomorsóba esett, úgy, hogy most folytonos felügyelet alatt áll. A kimultnak temetése január 25. történt meg a katonai kórházban.

— Az egyetemi olvasó körben folyó hó 30-án esti 6 órakor Markus József „Göthe és Madach“-ról, 31-én pedig délután 4 órakor Névi László „Bollyay Farkas“-ról olvas fel irodalmi tanulmányt.

— **Ikrek, hármasok és négyesek.** Hogy Ausztriában a női termékenység nem áll alacsony fokon, igazolják a következő hiteles statisztikai adatok. 1872-ben egész Ausztriában 18,530 iker született, kik között 17,773 jött élve a világra. Ezen csinos számból Galiciára 5288, Chehorszagra 4514, Morvaországra 2032, Alsó-Ausztriára 1804, Stájerországra 1058, Bukovinára 584, Sziléziára 536, Felső-Ausztriára 380 esik stb. Ami a hármasokat illeti, említett évben azok 387 számot szolgáltattak, kik közül csak 21 nem látta meg a napot. 12 Galiciára, 4 Alsó Ausztriára esett. Egy szülés 4 fiúnak adott életet; több eset volt 3 fiu 1 leánnyal; de 4 leány egyszerre nem foglalt elő.

— Az országos kisedővő egyesület január 31-én délelőtt 10 órakor a megyeház kisebb termében választmányi ülést tart, melyre az egyesületi tisztikar, valamint a női és férfi választmányi tagok megjelenségét kéri az elnökség.

Szívócsövet szándékozáva az első gyapjumosó-részvénytársulat gyárától a Dunáig rakatni, az ez iránti engedélyért a közlekedési miniszteriumhoz fordult, a mit ez meg is adott, feltétellel kikötve azonban, hogy a csőlerakásánál szükségessé váló helyreállítási munkálatokat, minők a feltöltés, kövezés stb. a társulat saját költségein teljesítse a dunaszabályozási felügyelőség utasításai szerint.

— **Hidpróba.** A közlekedési miniszterium az épülőfélben levő Margithid hordképességének kipróbálását legczélszerűbben s egyszersmind a legjutányosabban oly módon vélel szándékozik, ha a hid a főváros részére évenként szállítandó gránit burkolati kockával terheltetné meg. Ennélfogva megkeresé a fővárost, hogy mennyiben lehetséges f. é. október havára érintett

ezéla szükséges 150,000 dbot ideiglenesen engedne át. A föltételek és módzatok megállapítása végett a fővárosi mérnöki hivatalt kéri utasítani, hogy az magát e tárgyban a Margithid építésfelügyelőjével, Deák Mihály főmérnökkel közvetlen érintkezésbe tegye.

— A királyné egy nemeskeblü tette képezi néhány nap óta a budai lakosság között a közbeszéd tárgyát. Ő Felsője e napokban a várkertben sétálván, főörség közelében áttekintett a falkerítésen az utcára és ott egy rendkívül szegényesen öltözött nőt látott, ki egy egészen kis gyermeket vitt a hátán, azonkívül két más rongyokba öltözött és mezeten lábú gyermeket vezetett kézen fogva. E kép oly szálamokra indítá a királynét, hogy azonnal az őt távolról követő szolgálkhoz fordult és parancsot adott, hogy a szegény nőt gyermekeivel együtt helyezték el további intézkedésig, a vár alsó osztályának egyik meleg szobájában. Együttal a királyné egyik kamraszolgája meghagyást kapott, hogy a szegény család számára meleg téli ruháról gondoskodjék. Néhány órával később, mely idő alatt a szűkölködőket meleg étellel is ellátták, a kamraszolga már jelentheté a királynénak, hogy parancsának elég van téve. Ő felsége erre a szegény család elbocsátását rendelé el, és a kertben ugyanazon helyre állva, honnan a szegényeket először látta, észrevétlen szemlélője volt a külsejében előnyösen megváltozott, boldog család eltávozásának.

— **Nebánts d a fejemet.** Mulatságos esetről értesítik a „Függ. Polgár“-t Vásárhelyről. Kvaterkázni szoktak összegyűlni a város ifjai egyik ottani vendéglőbe. Egy este a szellemekre, kísértetekre tért át a discursus. A társaság egyik tagja, H. Gyula, erősíti hogy ő bizony nem fél a szellemektől. — Akadna csak össze, valami boldogtalan kísértettel, majd így meg ugy megtanítaná. Azonnal ajánlatot tettek neki fogadásra, ha olyan bátor, hát menjen ki éjjelkor a temetőbe, s hozzon az ottani csontszázból egy koponyát. Gyula kész is volt. A fogadást 10 pint borban megkötötték. Gyula elindult a temetőbe. Az egyik ezimbora azonban kerülő utakon előre sietett, s a csontszázból elrejtőzött. No hiszen, képzeli, hogy megijeszti ő majd azt a Gyula, gyereket. Nemsokára Gyula is megérkezik. Egyik sarokból tompa, kísérteties hang hallatszik: „Ne bánts d a fejemet!“ De Gyula nem rogy össze, még csak el sem szalad. Leteszi a kaponyát, felvesz egy másikat. Ugyanazon sorokból ugyanazon kísérteties hang ismét megszólal: „Ne bánts d a fejemet!“ „No már megbocsáss szellem barátom neked nincs két fejed!“ — A fogadás megnyeretett.

— **József főherczeg és fenséges családja** april hóban a Margit-szigetre költözik, s junius végeig marad ott, a sziget közepén levő emeletes nyári lakot foglalván el. A nyarat Alesuthon töltendik.

— **Bajaváros** képviselöte Lénárd Mátét azon alkalomból, hogy azon város főispánjától fölmentetett, diszpolgárrá választotta. Háromtagu küldöttség hozzá át a diszokmányt, mely egyuttal Zomborba is átmege az új főispánt Mártonfi Károlyt üdvözölni.

— **Négyes szülés.** Correzolában egy asszony nem rég négy gyermeket, két fiut és két lányt szült, kik mind a legjobb egészségnek örvendenek.

— **Baján** az országgyűlési választások összerírása e hó 14-én kezdődött.

Felölös szerkesztő s kiadó tulajdonos:

Holnapy Ákos.

FROHNER-szálloda

Budapesten.

Van szerencsém ezennel a t. utazókat, valamint Budapest t. ez. lakosait értesíteni, miszerint én mai nappal a minden körökben elismert

FROHNER-SZÁLLODÁT

átvettem és saját felügyelete alatt tovább vezetem.

Midőn a t. ez. közönség az eddigi tulajdonos iránt tanúsított bizalma reámi átruházását kéri batorokodom, főörekvésem oda léssen irányozva, pontos és ügyes szolgálát, valamint kitűnő ételek és italok által igen tisztelt vendégeim elégtelenségét kinyerni, melylyel azoknak kegyébe ajánlva maradok legmélyebb tisztelettel

Schmidt Nándor,

1-3

szállodatulajdonos az e uovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a szerk.

Tiszavidéki és arad-temesvári vasuti menetrend.

1874. évi april. 1-től kezdve további rendelkezésig.

Bécs és Budapestről Kassa felé.				Kassáról Budapest és Bécs felé.			
	Óra. P.	Óra. P.	Ó. P.		Óra. P.	Óra. P.	Ó. P.
Bécs államv. ind.	8 20 este	8 45 d. e.		Kassa indul	5 42 regg.	9 20 d. e.	4 5 d. u.
Budapest	7 30 reggel	6 5 este		Miskolcz	7 42 "	1 41 d. u.	8 2 este
Czegléd	10 18 "	9 18 "		Tokaj	9 31 "	5 28 este	
Szolnok	11 22 "	10 26 éjjel		Nyiregyház	10 43 "	7 17 "	
P.-Ladány	2 d. u.	1 52 "		Debreczen	12 43 "	10 12 éjjel	
Debreczen	3 51 "	4 30 reggel		P.-Ladány	2 24 d. u.	12 22 "	
Nyiregyház	5 39 "	7 48 "		Szolnok	4 54 "	4 40 reggel	
Tokaj	6 56 este	9 52 "		Czegléd érk.	5 49 este	5 59 "	
Miskolcz	9 25 "	1 51 d. u.	26 du.	Budapest	8 31 "	8 45 "	
Kassára érkezik	11 51 "	6 d. u.	4 52 "	Bécs államv.	6 20 reggel	6 24 este	

Bécs s Budapestről Arad és Temesvár felé.				Aradról s Temesvárról B.-pest s Bécs felé			
	Óra. P.	Óra. P.			Óra. P.	Óra. P.	
Bécs államv. indul	8 20 este	8 45 "		Temesvár indul	10 17 regg.	5 56 d. u.	
Budapest	7 30 reggel	6 26 este		Vinga	11 22 d. c.	7 33 este	
Czegléd	10 18 "	9 8 "		Arad érk.	12 12 "	8 40 "	
Szolnok	11 13 d. e.	10 15 éjjel		Arad indul	12 30 d. u.	9 10 "	
Mező-Tur	12 22 "	12 5 "		Csaba	2 10 "	11 42 éjjel	
Csaba	2 1 d. u.	2 55 reggel		Mező Tur	3 43 "	2 14 "	
Aradra érk.	3 36 "	5 35 "		Szolnok	4 54 "	4 24 regg.	
Aradról ind.	3 56 "	6 "		Czegléd érk.	5 49 este	5 49 "	
Vinga	4 48 "	7 13 "		Budapest	8 31 "	8 45 "	
Temesvár	5 46 este	8 36 "		Bécs államv.	6 20 regg.	6 24 este	

Bécs és Budapestről Nagyvárad felé.				Nagyváradról Budapest és Bécs felé.			
	Óra. P.	Óra. P.			Óra. P.	Óra. P.	
Bécs államv. indul	8 ó. 20 p. este	8 ó. 45 p. regg.		N.-Várad indul	11 ó. 12 p. d. e.	9 ó. p. este	
Budapest	7 ó. 30 p. reg.	6 ó. 26 p. este		B.-Ujfalú	12 ó. 28 p. d. u.	10 ó. 27 p. "	
Czegléd	10 ó. 18 p. "	9 ó. 18 p. "		P.-Ladány érk.	1 ó. 23 p. "	11 ó. 45 p. éjjel	
Püspök-Ladány	2 ó. 35 p. d. u.	2 ó. 10 p. éjjel		Czegléd	5 ó. 49 p. "	5 ó. 59 p. regg.	
B.-Ujfalú	3 ó. 35 p. "	3 ó. 42 p. "		Budapest	8 ó. 31 p. este	8 ó. 45 p. "	
N.-Váradra érk.	4 ó. 47 p. "	5 ó. 21 p. regg.		Bécs	6 ó. 20 p. regg.	6 ó. 24 p. este	

A vonatok indulási ideje a közbeeső állomásokról, valamint azok csatlakezése Aradon, Csabán, Nagyváradon, Kassán, Miskolczon és Temesvárott a pályaudvarokon kifüggesztett menetrendekből tudható meg.

Az igazgatóság.

An. várad-kolozsvárvasuti menetrendje.

Nagyváradról kolozsvárra.			
Állomások	I sz. személy- V. sz. vegyes vonat ind. ó. p.	V. sz. vegyes vonat ind. ó. p.	
Nagyvárad	5.10 d. u.	6.18 regg.	
Mező-Te egd	5.54 "	7.33 "	
Elesd	6.16 "	8.12 "	
Rév	6.42 "	9.7 "	
Brátka	7.11 "	9.50 "	
Csucs	7.58 "	11.19 "	
Bánfi-Hunyád	8.46 "	12.42 "	
Egeres	9.45 "	1.56 d. u.	
M.-Náda	10.9 "	2.4 "	
Kolozsvár	— este	—	

Kolozsvárról Nagyváradra.			
Állomások	II. sz. szem. - VI. sz. vegyes vonat ind. ó. p.	VI. sz. vegyes vonat ind. ó. p.	
Kolozsvár	5.15 regg.	11.30 d. e.	
M.-Nádes	1.36 "	12.9 "	
Egeres	6.16 "	12.52 "	
Bánfi-Hunyád	7.16 "	2.25 d. u.	
Csucs	8.6 "	3.51 "	
Brátka	8.48 "	4.55 "	
Rév	9.21 "	5.49 "	
Elesd	9.44 "	6.21 "	
M.-Telegd	10.9 "	7.11 "	
Nagyvárad	11.12 d. e.	8.10 este	

A fennebbi csatlakezésen kívül a t. utazók P.-Ladányban csatlakezhetnek a tiszavidéki pályának Debreczen, Miskolcz, és Kassáról jövő menő, valamint Czegléden az osztr. áll. pályának Szegedről jövő a menő vonalához.

A főigazgatóság.

Az alföld-fumei vasut nagyvárad-észéki részének menetrende

Nagyváradról Eszék felé.				
Állomások	5.	7.	9.	11.
számu vegyes vonat				
N.-Várad ind.	5. d. u.	9.11 r.		
Less	5.36 "	9.50 "		
Csúfa	6. — "	9.9 de.		
Szalonta	6.34 "	10.22 "		
Sarkad	7.13 "	11.17 "		
Gyula	7.47 "	12.7 "		
Csaba	8.16 "	2.45 du.		
H.-M.-Vásárh.	11.9 "	6.32 de.		
Szeged	12.3 "			
Szabadka	4.33 "			
G.-Bogojeva	8.3 "			2
Eszék érk.	10.23 r.			1

Eszékről Nagyvárad felé.				
Állomások	6.	8.	10.	12.
számu vegyes vonat				
Eszék ind.	5. d. u.			4-r
G.-Bogojeva	7.72 de.			5. 2
Szabadka	10.48 "			10420
Szeged	2.30 "	8.45 de.	4.30 du.	1 21
H.-M.-Vásárh.	3.32 "	10.23 "	5.32 "	
Csaba	6.3 "	5.45 du.		
Gyusa	6.38 "	3.35 "		
Sarkad	7.5 "	4.18 "		
Szalonta	7.48 "	5.81 "		
Csúfa	8.12 "	6.7 "		
Less	8.37 "	6.37 "		
N.-Várad érk.	8.10 "	7.15 "		

Hajó-csatlakozások Gombdson. Az I-ső Duna-gőzható-társaság főfelé menő hajója a 6 sz. vonathoz. — A 11. vdnat lefelé menő hajójához csatlakezik.